

седѣло и пишело нѣкаква записка съ обикновенъ грѣцки шрифтъ: Στοάν μπέσε να δουκένη τά μοι даδέ σιτξκη παρη κόλ-
 хото ѣмаше да платѣ ѣа плакалета. Καλξο δοηδέ от Терново и т. н.
 (Стоанъ бесе на дукени, та ми даде сицки пари колкото
 имаше да плати за бакалета. Калцо доиде отъ Терново и т. н.)
 Очевидно е, че непознатитѣ на грѣцката азбука звукове ж,
 ч, ш, щ и дж, сж вкарвали мнозина бѣлгари въ комични
 положения и даже недоразумѣния. (Ср. оная, дѣто писалъ
 да му проведатъ *щоращи*, а тѣ му изпратили сто ращи —
 στορατση). Поменатото момче било отъ Сливенъ и се нами-
 рало въ Силистра прѣзъ врѣме лутанията на сливенци по
 пѣтя за Влашко и Русия (1830). Запитано отъ Венелинъ,
 защо не пише съ бѣлгарски букви, то отговорило, *че не
 знае, защото владиката изгонилъ изъ града Сливенъ прѣдиш-
 ния имъ учитель — бѣлгаринъ и турилъ на мѣстото му
 грѣкъ!* (Ср. Венел. книга въ Москва. Бпр. г. IV, кн. IX, и
 самия Венелиновъ трудъ: О зародишѣ и т. н.) Изпѣдениятъ
 тоя учитель намъ не ни е извѣстенъ, ако и самъ Селимин-
 ски да разправа, че по интригитѣ на таксидиота Партений,
 — грѣкъ отъ Св. Горския мѣнастиръ Дохиари, Одринскиятъ
 владика изпѣжда единъ сливенски учитель и афоресалъ нѣ-
 кои отъ тукашнитѣ свещенници и монаси.¹⁾

Първитѣ години слѣдъ прѣселването.

Прѣминаваме въ единъ прѣходенъ периодъ къмъ днеш-
 ното ни положение, сравнително късъ, но пъленъ съ при-
 знаци за сѣдбоносни въ историята ни прѣломи.

Покрай политическото раздвижване на сливенци слѣдъ-
 руско-турската война въ 1829 г., тѣ още прѣди да се рѣ-
 шатъ да прѣхвърлятъ Балкана за Влашко и Русия, разкла-
 щатъ авторитета на духовното си началство, прѣдставлявано
 отъ Одринския владика. Послѣдниятъ, прѣзъ това врѣме
 нѣкой си Герасимъ, който е давалъ на Дибичъ въ Одринъ
 фалшиви рапорти за желанята на бѣлгарското си паство,
 а именно, че бѣлгаритѣ били доволни отъ турския режимъ
 и не искали никакви добрини отъ събранитѣ въ Одринъ
 чужди прѣдставители по случай сключването на мира (1829),
 когато дошълъ въ Сливенъ да убѣждава сливенци да не се
 оплакватъ отъ турцитѣ и да не се прѣселватъ въ Русия, е

¹⁾ Важно е, обаче, изявлението на сливенци въ Варна, дѣто па-
 зѣли карантина прѣзъ 1830 г., на пѣтя за Русия, споредъ което, ко-
 гато Венелинъ ги запиталъ за училищата имъ въ Сливенъ, тѣ открито
 изповѣдватъ, *че по-прѣди училището имъ било „славянско“, а сега
 „грѣцко“, защото „славяно-бѣлгарския“ езикъ билъ забраненъ въ
 училищата.* Венелинъ не повѣрвалъ това и си помислилъ, че е сико-
 фантия (клевета), обаче се увѣрилъ по-късно въ Силистра, дѣто се
 срѣщналъ съ горнето сливенско момче (Ср. Венелинъ, Зародъ возрож-
 нов. болг. слов., 1838, Москва, 35).